

DECIZIE

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Aliona Student, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Student împotriva Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 august 2014, prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Student,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2014, Aliona Student a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordinul pârâtului nr. 185-A din 15 mai 2014 i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – mustrare aspră în temeiul art. 57 lit. h) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 25 din 22 februarie 2008 privind Codul de conduită a funcționarului public.

Menționează că nu este de acord cu ordinul menționat, deoarece în ordin nu au fost indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare, fapt ce contravine pct. 65 subpct. 1) din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 201 din 11 martie 2009.

Susține că ordinul pârâtului nr. 185-A din 15 mai 2014 nu a fost semnat de către secretarul general al Guvernului RM, fiind aplicată ștampila Secției documentare a Cancelariei de Stat, fapt ce contravine pct. 28 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 657 din 06 noiembrie 2009.

Afirmă că sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu încălcarea cadrului normativ, care vizează examinarea abaterilor disciplinare și sancționarea funcționarilor publici și, anume, a art. 59 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a prevederilor Regulamentului cu privire la comisia de disciplină.

Invocă că orice persoană care consideră că prin fapta unui funcționar public a fost comisă o abatere disciplinară poate sesiza comisia de disciplină, însă sesizarea respectivă nu a fost examinată de comisia de disciplină constituită în cadrul autorității, unde funcționarul își desfășoară activitatea.

Mai invocă că la individualizarea sancțiunii disciplinare, comisia de disciplină este obligată să țină cont de mai multe circumstanțe, printre care: cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție, etc. În acest sens, pînă la expunerea comisiei de disciplină, fapta sesizată ca fiind abatere disciplinară, precum și comportamentul funcționarului public cercetat sunt examinate obligatoriu în cadrul unei anchete de serviciu, ceea ce nu a avut loc.

Menționează că cercetarea prealabilă a faptelor sesizate ca abateri disciplinare de către comisia de disciplină nu a avut loc, ceea ce contravine art. 59 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și pct. pct. 24, 26 și 27 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină.

În afară de aceasta, nu i-a fost prezentat nici un act (proces-verbal), care ar adeveri respectarea procedurii de cercetare prealabilă de către comisia de disciplină.

Sustine că ea nu a fost anunțată de către secretarul comisiei de disciplină asupra locului, datei și orei ședințelor comisiei de disciplină, precum și nu i-a fost eliberată o copie a raportului privind ancheta de serviciu, fapt ce contravine pct. pct. 44 și 45 din Regulamentul menționat.

Afirmă că nu a fost desfășurată ancheta de serviciu reglementată de prevederile pct. pct. 37 și 38 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, nu a fost prezentă și nu a fost solicitată prezența sa personală în fața comisiei de disciplină sau prin intermediul unui reprezentant. Totodată, i-a fost încălcat dreptul de a depune explicații și de a prezenta argumente și probe, ce ar dovedi nevinovăția sa, fapt ce contravine prevederilor pct. 46 din Regulamentul menționat.

De asemenea, comisia de disciplină nu i-a cerut o explicație scrisă privind fapta comisă, fapt ce contravine art. 59 alin. (6) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și pct. 47 din Regulamentul menționat.

Reține că ea nu a fost audiată la ședința comisiei de disciplină, fapt ce contravine pct. 48 din Regulamentul menționat.

Invocă că în legătură cu aplicarea sancțiunii, ea a fost privată de dreptul de a primi premiile cuvenite.

Consideră că în afară de prejudiciu material, i-a fost cauzat și prejudiciu moral considerabil, exprimat prin suferințe psiho-emoționale, demoralizare și dezechilibrare în activitatea sa.

Prin urmare, solicită anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 185-A din 15 mai 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 august 2014 a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Student.

La 12 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Aliona Student a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță, la Curtea de Apel Chișinău.

Recurenta Aliona Student, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe, deoarece prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 11 din Legea contenciosului administrativ.

Menționează că în încheierea contestată prima instanță, contrar art. 170 alin. (2) CPC, nu a indicat unde trebuie să se adreseze, dacă pricina nu este de competența instanței respective, sau modalitatea de înlăturare a circumstanțelor ce împiedică intentarea procesului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet de 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 170 alin. (1) lit. b) CPC, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă instanța nu este competentă să judece pricina.

Din materialele dosarului rezultă că Aliona Student a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat, solicitând anularea ordinului nr. nr. 185-A din 15 mai 2014 cu privire la sancționarea disciplinară.

La caz, se reține că prin Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare de la 30 noiembrie 2012, a fost exclusă competența curților de apel de a judeca pricinile civile în primă instanță.

În conformitate cu art. 33 alin. (1) și art. 33¹ CPC, instanțele judecătorești judecă toate pricinile civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, pricini pentru care legea nu prevede competența altor organe. Judecătoriile examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Având în vedere că Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, nu prevede competența curților de apel de a judeca pricinile civile în primă instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a restituit cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Student și corect a explicat acesteia că urmează să se adreseze cu această cerere în instanța de la sediul pârâtului, iar argumentele invocate de către recurentă în acest sens nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierii primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Aliona Student.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 august 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Student împotriva Cancelariei de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi